

2009. március 25., szerda

Az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodás

P6_TA(2009)0182

Az Európai Parlament 2009. március 25-i állásfoglalása az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásról

(2010/C 117 E/24)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) Cancúnban tartott ötödik Miniszteri Konferenciájáról szóló 2003. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾, a Kereskedelmi Világszervezet Hongkongban tartott hatodik Miniszteri Konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽³⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások fejlődésre gyakorolt hatásairól szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽⁴⁾, a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására ⁽⁵⁾, kereskedelemről és a szegénységről (a kereskedelmi politikák meghatározása a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében) szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁶⁾, a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DFM) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽⁷⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. május 23-i állásfoglalására ⁽⁸⁾, a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. december 12-i állásfoglalására ⁽⁹⁾, valamint az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől 2011. december 31-i g történő alkalmazásáról, illetve az 552/97/EK és az 1933/2006/EK rendelet, valamint a 964/2007/EK és az 1100/2006/EK bizottsági rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2008. június 5-i álláspontjára ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az Európai Közösség és tagállamai, valamint Közép-Afrika közötti átmeneti gazdasági partnerségi megállapodásra,
- tekintettel az egyrészről az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS), másrészről az Európai Közösség és tagállamai közötti, 2000. június 23-án Cotonouban aláírt partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külügyek Tanácsa által 2006 áprilisában, 2006 októberében, 2007 májusában, 2007 októberében, 2007 novemberében és 2008 májusában elfogadott következtetésekre,
- tekintettel a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló 2007. október 23-i bizottsági közleményre (COM(2007)0635),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO Miniszteri Konferenciájának 2001. november 14-én Dohában tartott negyedik ülésén, illetve 2005. december 18-án Hongkongban tartott hatodik ülésén elfogadott miniszteri nyilatkozatokra,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa által 2007. október 15-én elfogadott, a kereskedelemösztönző támogatást célzó közös stratégiára,

⁽¹⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽²⁾ HL C 92. E, 2006.4.20., 397. o.

⁽³⁾ HL C 285. E, 2006.11.22., 126. o.

⁽⁴⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 121. o.

⁽⁵⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 155. o.

⁽⁶⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 261. o.

⁽⁷⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 244. o.

⁽⁸⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 301. o.

⁽⁹⁾ HL C 323. E, 2008.12.18., 361. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0252.

2009. március 25., szerda

- tekintettel a kereskedelemösztönző támogatással foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
 - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i Millenniumi Nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC-eket) mint a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokat határozza meg,
 - tekintettel a hivatalos fejlesztéstámogatás terén tett közösségi kötelezettségvállalásokra, amelyek szerepelnek az ENSZ által 2002. március 22-én, a fejlesztés finanszírozásáról szóló nemzetközi értekezleten elfogadott Monterreyi megállapodásban, a G8-ak által 2005. július 8-án elfogadott gleneaglesi közleményben, a Tanács és a tagállamok kormányainak a gazdasági partnerségi megállapodásokról tartott Tanácsban ülésező képviselői által 2008. május 27-én Addisz-Abeában elfogadott következtetésekből, valamint az ENSZ által a 2008. december 2-án, a Monterrey-i konszenzus végrehajtásának felülvizsgálatát célzó fejlesztési finanszírozásáról tartott második nemzetközi értekezleten elfogadott dohai nyilatkozatban,
 - tekintettel a 2008. szeptember 4-én Akkrában tartott, a segélyezés hatékonyságával foglalkozó harmadik magas szintű fórumon részt vevő államok által elfogadott accrai cselekvési programra,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésével kapcsolatos 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2007 vége előtt nem sikerült valamennyi közép-afrikai országgal közös regionális megállapodást kötni, ezért az Európai Közösség és Kamerun 2007. december 17-én parafálta az átmeneti gazdasági partnerségi megállapodást; mivel ezt a megállapodást 2009. január 15-én, Yaoundéban aláírták,
- B. mivel ennek a megállapodásnak – mint minden gazdasági partnerségi megállapodásnak – az elsődleges célja szükségszerűen a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés biztosítása, a szegénység felszámolása, a regionális integráció támogatása és az AKCS-országok gazdaságainak jobb beilleszkedése a világ-gazdaságba,
- C. mivel a Bizottság továbbra is párhuzamos megállapodásra irányuló tárgyalásokat folytat Közép-Afrika valamennyi államával,
- D. mivel figyelembe kell venni azt, hogy Közép-Afrika nyolc állama mind gazdasági, mind szociális tekintetben egymástól rendkívül eltérő arculatot mutat, ugyanis közülük hat nem rendelkezik tengerparttal, öt pedig a legkevésbé fejlett országok csoportjába tartozik, és a „fegyvereken kívül mindent” rendszer keretében szabad bejutása van az európai piacokra,
- E. mivel ezen országoknak az európai kivitel előtt történő megnyitásával párhuzamosan fejlesztési támogatást és alapvető technikai segítséget kell nyújtani,
- F. mivel a Bizottság és a tagállamok 2007 októberében kötelezettséget vállaltak, hogy kereskedelmi segély jogcímén további 1 milliárd (1 000 000 000 EUR) eurót juttatnak a fejlődő országoknak kereskedelmi képességük javítása érdekében, függetlenül attól, hogy aláírták-e a kereskedelmi partnerségi megállapodásokat, és mivel ennek megfelelően a közép-afrikai régióknak tisztességes és méltányos részt kell kapnia ezen összegből,
- G. mivel az EU és Kamerun gazdasága között még csak korlátozott verseny van, mivel az európai uniós export többségét olyan termékek alkotják, amelyeket Kamerun nem termel, de szüksége van rá közvetlen fogyasztás vagy a hazai ipar ellátása céljából; mivel a mezőgazdasági termékek kereskedelme terén nem ez a helyzet, hiszen az uniós exporttámogatások jelentős akadályt jelentenek az AKCS-országok termelői számára a mezőgazdasági, állattenyésztési és tejipari ágazatban, rombolva és gyakran tönkretéve a helyi és regionális piacokat, ezért az EU-nak haladéktalanul meg kellene szüntetnie mindenfajta exporttámogatást; mivel az átmeneti GPM aláírását követően a Kamerunba irányuló uniós export lehetséges megnövekedésének nem szabad gátat szabnia a helyi termelésnek és az új iparágak fejlődésének, tekintve, hogy a GPM-eknek hozzá kell járulniuk az AKCS-országok gazdaságának diverzifikálásához,

2009. március 25., szerda

1. hangsúlyozza, hogy ezek a megállapodások csak abban az esetben tekinthetők kielégítőnek, ha elérik az alábbi célokat: eszközöket adnak az AKCS-országoknak a fenntartható fejlődéshez, elősegítik a világkereskedelemben való részvételüket, megerősítik a regionális fejlődés folyamatát, fellendítik az Európai Unió és az AKCS-országok közötti kereskedelmet és elősegítik az AKCS-országok gazdaságának diverzifikálását;
2. hangsúlyozza különösen e megállapodások elsődleges céljait: a fejlődés, a szegénység csökkentése és hozzájárulás a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához;
3. úgy ítéli meg, hogy e célok eléréséhez célzott védelmet kell nyújtani az AKCS-országok számára a GPM-ek megvalósításából adódó bizonyos lehetséges negatív következmények ellen, olyan támogatást nyújtva számukra, amely lehetővé teszi, hogy tényleges hasznot húzzanak a kereskedelmi preferenciákból, továbbá figyelemmel kísérve gazdasági és szociális fejlődésüket; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak fokozott és megfelelő támogatást a gazdaságok átmeneti GPM-ek parafálását követő átalakulásának elősegítésére;
4. biztatja a tárgyaló feleket, hogy a terveknek megfelelően 2009 folyamán zárják le a tárgyalásokat; arra ösztönzi a feleket, hogy hozzanak meg minden intézkedést annak érdekében, hogy az AKCS-országok és az Európai Unió közötti átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a terveknek megfelelően 2009 vége előtt véglegesíteni lehessen;
5. elismeri, hogy a WTO-szabályoknak való megfelelés érdekében 2007. december 31-i g létre kellett jönnie a megállapodásnak; megjegyzi azonban, hogy a Bizottság nyomást gyakorolt az átfogó GPM-ek ezen határidő előtt történő megkötése érdekében, miközben a megállapodás árukra való korlátozása elegendő lett volna az Európai Közösség WTO felé fennálló kötelezettségeinek teljesítéséhez;
6. úgy ítéli meg, hogy a kereskedelmi forgalom igényelt, 80 %-os arányú liberalizálása a GATT XXIV. cikkének olyan értelmezése, amely nem veszi figyelembe, hogy az Unió a világ legszegényebbei közé tartozó országokkal tárgyal, amelyek között eltérések vannak a fejlettségi szint és az érzékeny ágazatok tekintetében;
7. elismeri az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás exportőrök számára azáltal biztosított előnyeit, hogy kiszélesítette az Európai Unióba irányuló exportlehetőségeket a cotonoui preferenciális tarifa 2007. december 31-i lejártát követően, ezáltal elkerülve a károkat, amelyeket az AKCS országok exportőrei abban az esetben szenvedtek volna el, ha tevékenységüket kevésbé kedvező kereskedelmi rendszerek keretében kellett volna folytatniuk;
8. üdvözli, hogy az Európai Unió az AKCS- országok és az Európai Unió közötti kereskedelem liberalizálásának elősegítése céljából a legtöbb termék esetében teljes mértékben vám- és kvótamentes hozzáférést biztosít az Európai Unió piacához;
9. hangsúlyozza, hogy a megállapodás megerősítése esetén jelentős erőfeszítésekre és nagymértékű EU-s támogatásra és technikai segítségnyújtásra lenne szükség a kameruni gazdaság megfelelő szintre emeléséhez;
10. úgy véli, hogy annak ellenére, hogy a kameruni mezőgazdasági termékeknek preferenciális hozzáférése van az európai piachoz, a GPM nem képes a kameruni mezőgazdasági termékek fejlődését elérni, kivéve, ha a termelői kapacitást erősítik és modernizálják műszaki és pénzügyi beruházással;
11. megjegyzi, hogy a mezőgazdasági segélyekre fordított közkiadások mértéke közötti jelentős különbség az EU és az AKCS-gazdaságok viszonylatában oly módon érinti hátrányosan az AKCS-országok termelőit, hogy csökkenteni versenyképességüket belföldön és külföldön egyaránt, mivel termékeik reálértéken költségesebbek;
12. támogatja ezért a mezőgazdasági termékek és egyes feldolgozott mezőgazdasági termékek vonatkozásában megállapított, vámtarifaszám alóli kivételeket, mivel ezek elsősorban ezen országok új iparágainak vagy érzékeny termékeinek védelmére irányulnak;

2009. március 25., szerda

13. úgy véli, hogy Kamerun, valamint a térség élelmezésbiztonságának garantálása érdekében hosszú távú támogatásra irányuló politikát kell kialakítani a helyi mezőgazdaság számára, ideértve olyan kereskedelem-politikai eszközöket is, amelyek lehetővé teszik a piacszabályozást és a fenntartható családi mezőgazdaság megóvását; úgy véli, hogy az állami beavatkozás lehetőségét e téren nem szabad korlátozni; hangsúlyozza, hogy e kérdéseket a tárgyalások középpontjába kell helyezni annak érdekében, hogy az élelmezési önállóság és az élelmezéshez való jog tekintetében biztosítható legyen az EU kereskedelmi és egyéb politikáinak összhangja;
14. sürgeti az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokról tárgyaló feleket, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe a természeti erőforrásokkal való átlátható gazdálkodást, és határozzák meg a legjobb gyakorlatokat, amelyek ahhoz szükségesek, az érintett országok a lehető legtöbb előnyhöz jussanak ezen erőforrások által;
15. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a kereskedelemösztönző támogatás megnövekedett költségvetésének keretein belül vállalt elsőbbségi kiadásokból származó források jelenlegi megoszlását az AKCS-régióban;
16. felszólít a kereskedelmet célzó támogatási források arányának korai meghatározására és biztosítására; hangsúlyozza, hogy e pénzeszközöknek többletforrásokat és nem pusztán az EFA szerinti finanszírozás átcsomogolását kell jelenteniük, meg kell felelniük a közép-afrikai régió prioritásainak, valamint hogy kifizetésüknek időben, előre jelezhető módon, valamint a nemzeti és regionális stratégiai fejlesztési tervekkel kapcsolatos végrehajtási menetrendekkel összhangban kell történniük; ellenzi az EU-s támogatás nyújtásával összefüggésben a GPM-ek aláírásához kapcsolódó bármifajta feltételeességet, és felhívja a Bizottságot annak garantálására, hogy a 10. EFA pénzeszközeihez való hozzáférést a tárgyalások eredményeitől és ütemétől elkülönítve kezeljék;
17. úgy véli, hogy az EU támogatások lekötésére és kifizetésére vonatkozó menetrendet a nemzeti és regionális indikatív programokban szereplő megállapodásnak megfelelően tiszteletben kell tartani, mivel e támogatásokra alapvető szükség van az AKCS-országokban folyó liberalizációs folyamat kiegészítése érdekében;
18. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament több ízben kérte az EFA beépítését az Unió költségvetésébe; elítéli, hogy az EFA a gazdasági partnerségi megállapodás regionális alapjának elsődleges finanszírozási forrásaként került felhasználásra, miközben további finanszírozások vártak magukra; rámutat arra, hogy a nemzeti indikatív program és a regionális indikatív program alapján a Kamerunnak kiutalt összegek nem elegendők ahhoz, hogy a gazdasági partnerségi megállapodás aláírásához szükséges szintre hozzák a kameruni gazdaságot;
19. hangsúlyozza, hogy az EU finanszírozásnak elő kell segítenie az AKCS-országok gazdaságának megfelelő szintre emelését, és kompenzálnia kell a vámbevétel-veszteségeket; felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb jelezze, milyen módszereket alkalmaz a GPM-ek nettó költségvetési következményeinek kiszámítására;
20. kitart amellett – a támogatás hatékonyságára vonatkozó, a párizsi nyilatkozatban foglalt elvekkel összhangban –, hogy a támogatás legyen többek között a kereslet által vezérelt, és ezért kéri az AKCS-t, hogy terjessze elő, milyen további, a GMP-hez kapcsolódó pénzeszközökre van szükség, különös tekintettel a szabályozási keretekre, a védintézkedésekre, a kereskedelem elősegítésére, a nemzetközi egészségügyi, növény-egészségügyi, illetve a szellemi tulajdonra vonatkozó normák betartásának támogatására és a GMP nyomon követési mechanizmusának meghatározására;
21. sürgeti az érintett országokat, hogy nyújtsanak egyértelmű és átlátható tájékoztatást ezen országok gazdasági és politikai helyzetéről és fejlődéséről a Bizottsággal folytatott együttműködés fejlesztése érdekében;
22. kiemeli a régió belüli kereskedelem fontosságát és a regionális kereskedelmi kapcsolatok bővítésének szükségességét a régió fenntartható növekedésének biztosítása érdekében; hangsúlyozza a különböző regionális szervezetek közötti együttműködés és összhang fontosságát;
23. továbbra is arra ösztönöz, hogy a „dél és dél közötti” kereskedelem, a gazdasági fejlődés és a regionális integráció további támogatása érdekében csökkentsék a fejlődő országok és a regionális csoportok közötti vámtarifákat, amelyek ma a kereskedelmi érték 15–25 %-át teszik ki;

2009. március 25., szerda

24. hangsúlyozza, hogy a jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodás Közép-Afrikával semmilyen körülmények között nem veszélyeztetheti a kohéziót, illetve nem gyengítheti ezen országok regionális integrációját;
25. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg mindent annak biztosítása érdekében, hogy újrainduljanak a dohai fejlesztési menetrenddel kapcsolatos tárgyalások, és hogy a kereskedelem liberalizálásáról szóló megállapodások továbbra is előmozdítsák a szegény országok fejlődését;
26. meggyőződése, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásokat a dohai fejlesztési menetrendről szóló megállapodás kiegészítésének, nem pedig alternatívájának kell tekinteni az AKCS-országok számára;
27. úgy véli, hogy a dohai forduló eredményét és a banánnal kapcsolatban a WTO-ban folyó vita lezárását körülvevő bizonytalanságok miatt az Európai Uniónak különös figyelmet kell fordítania a banán-szektor jövőjének megőrzésére Kamerunban és Közép-Afrikában, és kiemelt intézkedéseket kell hoznia e téren;
28. üdvözli a megállapodásban szereplő védintézkedéseket, azonban hangsúlyozza, hogy a végrehajtásukra előirányzott eszközök bonyolultak, ami csökkenti a megvalósításuk esélyeit; felhívja mindkét felet, hogy tartózkodjanak e biztosítékok indokolatlan alkalmazásától; felszólítja a Bizottságot, hogy az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra irányuló, folyamatos tárgyalások keretében fogadja el az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásban szereplő biztosítékok felülvizsgálatát, hogy megfelelően, átlátható módon és gyorsan fel lehessen azokat használni abban az esetben, ha alkalmazásuk feltételei teljesülnek;
29. hangsúlyozza, hogy a nemzeti parlamenteknek, az Európai Parlamentnek és a civil társadalomnak a gazdasági partnerségi megállapodások hatásairól átfogó értékelést kell készíteniük, annak megvalósítását követően; kéri, hogy a liberalizálásra vonatkozó ütemtervet szükség esetén felül lehessen vizsgálni;
30. kéri, hogy támogassák a magas hozzáadott értéket képviselő feldolgozott termékek előállítását és exportját, különösen a származási szabályok egyszerűsítésével és rugalmasabbá tételével, amelyeknek figyelembe kell venniük az EU és az AKCS-országok között, valamint az AKCS-országok között az ipari fejlettség tekintetében jelentkező különbségeket;
31. üdvözli az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokon belüli átmeneti időszakok létrehozását a kis- és középvállalkozások (kkv-k) részére annak érdekében, hogy a kkv-k igazodni tudjanak a megállapodás által előidézett változásokhoz, és sürgeti az államok hatóságait, hogy továbbra is támogassák a kkv-k érdekeit az átfogó gazdasági partnerségi megállapodás megkötésére irányuló tárgyalásaik során;
32. felhívja az Európai Uniót, hogy nyújtson fokozott és megfelelő segítséget az AKCS-országok hatóságainak és a magánszférának az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodás aláírását követő gazdasági átmenet elősegítése érdekében;
33. hangsúlyozza, hogy a regionális GPM nem lehet csupán a Kamerunnal létrejött ideiglenes megállapodás átültetése; hangsúlyozza, hogy Kamerun nem képviseli reprezentatív módon a régió nyolc országának sokféleségét, melyeknek nem azonosak a prioritásaik, valamint a liberalizációs menetrenddel, átültetési időszakokkal és érzékeny termékek listájával kapcsolatos szükségleteik; kéri, hogy a regionális GPM biztosítson kellő rugalmasságot az ilyen egyedi tulajdonságok figyelembe vétele érdekében;
34. úgy véli, hogy a közép-afrikai régió jelenlegi ajánlata – kereskedelme 71 %-ának liberalizálása 20 év alatt, ötéves felkészülési időszakkal – nem WTO-kompatibilis, mivel a WTO 80 %-os liberalizációt irányoz elő 15 év alatt;
35. rugalmas, aszimmetrikus és pragmatikus megközelítést ajánl az átfogó gazdasági partnerségi megállapodásra vonatkozó jelenlegi tárgyalásokhoz; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy különösen vegye figyelembe az érintett közép-afrikai régióknak a megállapodás fejlesztési vonatkozásait illető kéréseit; e tekintetben üdvözli a GAERC 2008. májusi következtetéseit;

2009. március 25., szerda

36. felhívja a Bizottságot, hogy feltétel nélkül és rugalmas módon válaszoljon az AKCS-országok azon kéréseire, hogy vizsgálják felül az ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodásokban szereplő vitás kérdéseket, beleértve „a kereskedelem lényegében valamennyi formájának” meghatározását; a legnagyobb kedvezmény záradékát; az exportra kivetett adók megszüntetésére vonatkozó kötelezettségeket, a felfüggesztési záradékot valamint a kétoldalú és különleges biztosítékokat;

37. felhívja a Bizottságot, hogy abban az esetben, ha azon közép-afrikai országok, amelyek nem tartoznak a legkevésbé fejlett országok közé, nem kívánják aláírni a GPM-et, vizsgáljon meg minden alternatív lehetőséget annak érdekében, hogy ezen országok számára új, a WTO szabályainak megfelelő kereskedelmi keretet biztosítsanak;

38. emlékeztet arra, hogy a GMP-knek összeegyeztethetőeknek kell lenniük a WTO-szabályokkal, amelyek nem írják elő vagy tiltják a szolgáltatásokra vagy az ún. szingapúri kérdésekre vonatkozó liberalizációs kötelezettségvállalásokat;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy a GPM-ekbe ne illesszen be a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket, melyek akadályt jelentenének a létfontosságú gyógyszerekhez való hozzáférésben; felszólítja az Európai Uniót, hogy a GPM kereteit úgy használja fel, hogy azzal segítse az AKCS-országokat a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló Dohai Nyilatkozat által biztosított rugalmasság alkalmazásában;

40. hangsúlyozza, hogy a GPM-ekben meg kell erősíteni a millenniumi fejlesztési célok elérését, valamint az alapvető szociális és emberi jogok előmozdítását és elmélyítését célzó, fejlesztéssel kapcsolatos fejezeteket;

41. hangsúlyozza, hogy minden átfogó gazdasági partnerségi megállapodásnak tartalmaznia kell a felelőségteljes kormányzásra, a politikai hivatalok átláthatóságára és az emberi jogokra vonatkozó rendelkezéseket;

42. hangsúlyozza, hogy a Parlamentet rendszeresen tájékoztatni kell, és tevékenyen be kell vonni a gazdasági partnerségi megállapodásokra vonatkozó tárgyalások folyamatába; kiemeli ezzel kapcsolatban a Parlament felügyelet és korai figyelmeztetés terén betöltött szerepét, valamint a parlamenti képviselők azon hajlandóságát, hogy mélyrehatóbb párbeszédet kezdeményezzenek az európai intézmények, valamint az AKCS-országok és a civil társadalom képviselői között;

43. javasolja, hogy mielőtt az Európai Parlament hozzájárulását adná, menetrendje vegye figyelembe – némi rugalmasság megőrzése mellett – az AKCS-országok parlamentjeinek a gazdasági partnerségi megállapodásokról szóló tárgyalások eredményéről alkotott véleményét;

44. megfelelő és átlátható, egyértelmű szereppel és befolyással rendelkező ellenőrzési mechanizmusokat szorgalmaz a gazdasági partnerségi megállapodások hatásának nyomon követése érdekében az AKCS-országok nagyobb részvételével és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció mellett;

45. hangsúlyozza, hogy az AKCS-országok parlamentjei és a nem állami szereplők kulcsfontosságú szerepet töltenek be a gazdasági partnerségi megállapodások ellenőrzésében és irányításában, és kéri a Bizottságot, hogy garantálja azok részvételét a folyamatban lévő tárgyalásokban; ennek érdekében részvételen alapuló megközelítés alapján egyértelmű menetrendet kell kialakítani a további tárgyalások vonatkozásában az AKCS-országok és az Európai Unió között;

46. fontosnak tartja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtása során hozzanak létre egy megfelelő nyomon követési rendszert, amelyet a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Fejlesztési Bizottság tagjaiból álló illetékes parlamenti bizottság koordinál, megfelelő egyensúlyt biztosítva a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság vezető szerepének fenntartása és a kereskedelmi és fejlesztési politikák átfogó következetessége között; úgy véli, hogy e parlamenti bizottságnak rugalmas módon kell működnie és munkáját aktívan össze kell hangolnia az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűléssel; úgy véli, hogy az ellenőrzésnek az egyes ideiglenes gazdasági partnerségi megállapodások elfogadása után kell megkezdődnie;

47. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak és parlamentjeinek, az AKCS–EU Miniszterek Tanácsának és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.